

62015CJ0208

TEISINGUMO TEISMO (penktoji kolegija) SPRENDIMAS

2016 m. gruodžio 8 d. (*1)

„Prašymas priimti prejudicinį sprendimą — Pridėtinis vertės mokestis — Direktyva 2006/112/EB — Integruotas bendradarbiavimas — Finansavimas ir trumpalaikio turto, reikalingo žemės ūkio produkcijai, tiekimas — Viena ir sudėtinė paslauga — Atskiros ir savarankiškos paslaugos — Papildoma ir pagrindinė paslauga“

Byloje C-208/15

dél Kúria (Aukščiausiasis Teismas, Vengrija) 2015 m. kovo 26 d. nutartimi, kuri Teisingumo Teismas gavo 2015 m. gegužės 5 d., pagal SESV 267 straipsnį pateikto prašymo priimti prejudicinį sprendimą byloje

Stock '94 Szolgáltató Zrt.

prieš

Nemzeti Adó- és Vámhivatal Dél-dunántúli Regionális Adó Főigazgatósága

TEISINGUMO TEISMAS (penktoji kolegija),

kurį sudaro kolegijos pirmininkas J. L. da Cruz Vilaça (pranešėjas), teisėjai M. Berger, A. Borg Barthet, E. Levits ir F. Biltgen,

generalinis advokatas H. Saugmandsgaard Øe,

posėdžio sekretorius: administratorius I. Illéssy,

atsižvelgęs į rašytinį proceso dalį ir įvykus 2016 m. liepos 7 d. posėdžiui,

išnagrinęs pastabas, pateiktas:

—

Stock '94 Szolgáltató Zrt., atstovaujamos ügyvédek Z. Várszegi ir A. Kis,

—

Vengrijos vyriausybė, atstovaujamos M. Z. Fehér, G. Koós ir M. Bóra,

—

Europos Komisijos, atstovaujamos L. Havas ir R. Lyal bei C. Soulay,

atsižvelgęs į sprendimą, priimtą susipažinus su generalinio advokato nuomone, nagrinėti bylą be išvados,

priima šį

Sprendim?

1

Prašymas pateiktas dėl 2006 m. lapkričio 28 d. Tarybos direktyvos 2006/112/EB dėl pridėtinės vertės mokesčio bendros sistemos (OL L 347, 2006, p. 1, klaidų ištaisymas OL L 335, 2007 12 20, p. 60, toliau – PVM direktyva) 1 straipsnio 2 dalies, 2 straipsnio 1 dalies a ir c punktų, 14 straipsnio 1 dalies, 24 straipsnio 1 dalies, 73 straipsnio, 78 straipsnio b dalies ir 135 straipsnio 1 dalies išaiškinimo.

2

Šis prašymas pateiktas nagrinėjant Stock '94 Szolgáltató Zrt. ir Nemzeti Adó- és Vámhivatal Dél-dunántúli Regionális Adó Főigazgatósága (Pietų Uždunojųs regiono muitų ir finansų generalinė direkcija prie nacionalinio mokesčių ir muitų administratoriaus, Vengrija, toliau – generalinė direkcija) dėl pridėtinės vertės mokesčio (toliau – PVM) schemas, taikomos vadinamajam „integruoto bendradarbiavimo“ sandoriui.

Teisinis pagrindas

Sąjungos teisė

3

PVM direktyvos 1 straipsnio 2 dalyje nustatyta:

„Pagal bendros PVM sistemos principų prekės ir paslaugos apmokestinamos bendru vartojimo mokesčiu, kuris yra proporcingas prekės bei paslaugos kainai, nors daugelis sandorių vykdomi gamybos ir paskirstymo metu iki to etapo, kai skaičiuojamas mokestis.

Už kiekvieną sandorį PVM apskaičiuojamas taip – iš PVM, apskaičiuoto prekės ar paslaugos kainai taikant toms prekėms arba paslaugoms nustatytą PVM tarifą, atimama tvairioms sąnaudų sudedamosioms dalims tiesiogiai priskirtino PVM suma.“

4

Pagal šios direktyvos 2 straipsnio 1 dalies a ir c punktus PVM apmokestinamas atitinkamai „PVM prekės tiekimas už atlygą valstybės narės teritorijoje, kai prekes tiekia apmokestinamasis asmuo, veikdamas kaip toks“ ir „paslaugų teikimas už atlygą valstybės narės teritorijoje, kai paslaugas teikia apmokestinamasis asmuo, veikdamas kaip toks“.

5

Šios direktyvos 14 straipsnio 1 dalyje prekės tiekimas apibrėžtas kaip „teisės, kaip savininkui disponuoti materialiuoju turtu, perdavimas“.

6

Pagal šios direktyvos 24 straipsnio 1 dalį:

„Paslaugų teikimas“ – sandoris, kuris nėra prekės tiekimas.“

7

PVM direktyvos 73 straipsnyje numatyta:

„Prekių tiekimo ar paslaugų teikimo, išskyrus nurodytąsias 74–77 straipsniuose, apmokestinamoji vertė apima viską, kas sudaro atlygą, kurį prekų tiekėjas ar paslaugų teikėjas gavo arba turi gauti iš prekes ar paslaugas įsigyjantį asmens arba iš trečiosios šalies už prekių tiekimo ar paslaugų teikimo, įskaitant tiesiogiai su šiuo sandoriu kaina susijusias subsidijas.“

8

Šios direktyvos 78 straipsnio b punkte nustatyta:

„Apmokestinamoji vertė apima:

<...>

b)

atsitiktines [papildomas] išlaidas, pavyzdžiui, komisinius mokesčius, pakavimo, gabenimo ir draudimo išlaidas, kurias tiekėjui turi padengti prekes ar paslaugas įsigyjantis asmuo. <...>“

9

Tos pačios direktyvos 135 straipsnio 1 dalies b punkte numatyta:

„1. Sandoriai, kurių valstybės narės neapmokestina PVM:

<...>

b)

paskolos suteikimas bei derybos dėl paskolos ir suteiktos paskolos priežiūra, kuri atlieka paskolų suteikimo asmuo.“

Vengrijos teisė

10

Pagal az általános forgalmi adóról szóló 2007. évi CXXVII. Törvény (2007 m. įstatymas Nr. CXXVII dėl pridėtinės vertės mokesčio, toliau – PVM įstatymas) 2 straipsnio a dalį šiame įstatyme numatytais mokesčiais apmokestinamas „prekių tiekimas ir paslaugų teikimas už atlygą valstybės narės teritorijoje, kai prekes tiekia ar paslaugas teikia apmokestinamasis asmuo, veikdamas kaip toks“.

11

Šiuo tikslu PVM įstatymo 9 straipsnio 1 dalyje prekių tiekimas apibrėžiamas kaip „teisė, kaip savininkui disponuoti materialiuoju turtu, perdavimas arba bet koks kitas sandoris, turintis tokias pačias teisinės pasekmes materialaus turto įsigijimo atžvilgiu“. Iš šio įstatymo 13 straipsnio 1 dalies matyti, kad paslaugų teikimas apima bet kokį sandorį, kuris nėra prekių tiekimas, kaip jis suprantamas pagal šį įstatymą“.

12

PVM įstatymo 65 straipsnyje nustatyta:

„Prekių tiekimo ar paslaugų teikimo, nebent šiame įstatyme numatyta kitaip, apmokestinamoji vertė apima tai, kas sudaro piniginių atlygų, kurų prekių tiekėjas ar paslaugų teikėjas gavo arba turi gauti iš prekes ar paslaugas įsigyjantį asmens arba iš trečiosios šalies už prekių tiekimo ar paslaugų teikimo, įskaitant tiesiogiai su prekių tiekimo ar paslaugų teikimo kaina susijusias subsidijas.“

13

Šio įstatymo 70 straipsnio 1 dalies b punkte numatyta, kad prekių tiekimo ar paslaugų teikimo apmokestinamoji vertė apima „papildomas išlaidas, kurias tiekėjui turi padengti prekes ar paslaugas įsigyjantis asmuo, visų pirma komisinius mokesčius ar kitos rūšies tarpininkavimo, pakavimo, gabenimo ir draudimo išlaidas“.

14

Pagal PVM įstatymo 86 straipsnio 1 dalies b punktą PVM neapmokestinamas „kreditų, paskolų ir tokio tipo teisinis santykių sudarančių paslaugų suteikimas bei derybos dėl jų, taip pat suteiktų kreditų priežiūra, kuri atlieka juos suteikęs asmuo“.

Pagrindinė byla ir prejudiciniai klausimai

15

Stock '94 yra Vengrijoje steigta komercinė bendrovė. Ji veikia kaip „integruotoja“ pagal specialų Vengrijos žemės ūkio sistemos institutą, vadinamą „integruotu bendradarbiavimu“. Šio teisės instituto esmė ta, kad integruotojas sudaro sutartį su ūkininku, t. y. „integruotu subjektu“, pagal kurią suteikia integruotam subjektui paskolą, kad šis ją pasinaudodamas iš integruotojo įsigytų tai, kas būtina jo kaip gamintojo veiklai vykdyti (pavyzdžiui, sėklas) ir tai vadinama „trumpalaikiu turtu“. Vėliau tas integruotas subjektas savo produkciją parduoda arba integruotojui, arba rinkoje šiam tarpininkaujant.

16

Nagrinėjamu atveju Stock '94 su ūkininkais žemės ūkio produkcijos gamintojais sudarė integracijos sutartis, pagal kurias, pirma, ji įsipareigojo remti, ypač technologiniu aspektu, ūkininkų gamybą ir finansuoti šiai veiklai vykdyti reikalingo trumpalaikio turto įsigijimą. Antra, šie ūkininkai įsipareigojo nustatyto ploto sklypuose užauginti tam tikrus žemės ūkio produktus, o trumpalaikį turtą, būtiną tokiems produktams užauginti, įsipareigojo įsigyti tik iš integruotojos.

17

Stock '94 už trumpalaikio turto pardavimą ūkininkams išrašydavo sąskaitas faktūras nurodydama 25 % PVM tarifą. Tačiau ši bendrovė netaikė PVM palėkanoms – už kurias kas ketvirtą išrašydavo sąskaitas faktūras – gautoms dėl paskolų, suteiktų ūkininkams trumpalaikiam turtui įsigyti. 2011 m. birželio mėn. palėkaną, gautą pagal trumpalaikio turto finansavimo sutartis, suma sudarė 149846000 Vengrijos forintų (HUF) (apie 483500 eurų).

18

Atlikusi a posteriori to laikotarpio PVM deklaraciją mokestinį patikrinimą Vengrijos pirmosios grandies mokesčių institucija, įvertinusi už paskolas gautas palėkanas, nustatė 37462000 HUF

dydžio (apie 121000 eur?) PVM skirtum?. Dėl šios priežasties nurod? Stock '94 sumok?ti ši? sum?, delspinigius ir skyr? jai baud?.

19

Generalin? direkcija iš esm?s pritar? tokiam pirmosios grandies mokes?i? institucijos sprendimui ir konstatavo, kad paskolos trumpalaikiam turtui ?sigyti buvo neatsiejami Stock '94 teikiamos integruoto bendradarbiavimo paslaugos elementai. Todėl ji nusprend?, kad trumpalaikio turto tiekimui ir paskoloms tur?jo b?ti taikomas toks pats PVM tarifas. Vis dėlto ji sumažino turim? sumok?ti sum? ir nurod? sumok?ti 17588000 HUF (apie 56500 eur?).

20

Pirmosios instancijos teismas patvirtino generalin?s direkcijos pozicij?. Šiuo klausimu jis konstatavo, kad suteiktos paskolos gal?jo b?ti naudojamos tik trumpalaikiam turtui iš Stock '94 ?sigyti, todėl kreditai ir trumpalaikio turto tiekimas ?kininkams buvo du neatsiejami šios bendrov?s teikiamos sud?tin?s integruoto bendradarbiavimo paslaugos elementai. Be to, šis teismas nusprend?, kad tokio? paslaug? paskirtis buvo tokia pati ir kad pal?kanos už kreditus, naudojamus trumpalaikiam turtui ?sigyti, buvo paprasčiausios papildomos šio turto tiekimo išlaidos, o šis turto tiekimas buvo pagrindin? paslauga vykdant aptariam? sud?tin? sandor?. Todėl s?skaitose fakt?rose nurodomam atlygiui už papildom? paslaug? tur?jo b?ti taikoma tokia pati mokes?io schema.

21

Nagrin?damas Stock '94 dėl pirmosios instancijos sprendimo paduot? kasacin? skund? Kúria (Aukščiausiasis Teismas, Vengrija) klausia, ar PVM tikslais trumpalaikio turto tiekimas ir paskolos suteikimas turi b?ti laikomi kaip du atskiri ir savarankiški sandoriai, ar kaip vienas sandoris. Jeigu šios dvi paslaugos tur?t? b?ti laikomos vienu sandoriu, prašym? priimti prejudicin? sprendim? pateikusiam teismui kyla klausimas, kokiomis s?lygomis integruotas bendradarbiavimas yra PVM visuotinum? principo išimtis.

22

Tokiomis aplinkyb?mis Kúria (Aukščiausiasis Teismas) nutar? sustabdyti bylos nagrin?jim? ir pateikti Teisingumo Teismui šiuos prejudicinius klausimus:

„1.

Ar [PVM direktyvos] 1 straipsnio 2 dalis, 2 straipsnio 1 dalies a ir c punktai ir 14 straipsnio 1 dalis, 24 straipsnio 1 dalis, 73 straipsnis, 78 straipsnio b punktas ir 135 straipsnio 1 dalies b punktas turi b?ti aiškinami taip, kad preki? tiekimas ir paskolos suteikimas pagal integruotojo ir integruoto subjekto pasirašyt? sutart? yra atskiri ir savarankiški sandoriai (distinct and independent) apmokestinimo PVM tikslais, ar taip, kad šie sandoriai yra vienas sandoris (single), kurio atveju apmokestinam?j? vert? sudaro ne tik atlygis už pristatytas prekes, bet ir pal?kanos už suteikt? paskol??

2.

Jei pastarasis aiškinimas atitikt? PVM direktyv?, ar galima PVM direktyv?, kiek tai susij? su vienu sandoriu (single), apiman?iu PVM apmokestinam? preki? tiekim? ir PVM neapmokestinam? paslaug? teikim?, aiškinti taip, kad šis sandoris yra PVM visuotinum? principo išimtis? Jei atsakymas ? š? klausim? b?t? teigiamas, kokie kriterijai tur?t? b?ti taikomi?

3.

Ar atsakymui ? pirmesnius klausimus turi ?takos ir, jei taip, kokios, aplinkyb?, kad integruotojas pagal sutart? gali integruoto subjekto prašymu jam teikti naujas paslaugas arba pirkti integruoto subjekto užaugintus žem?s ?kio produktus?“

D?l prejudicin? klausim?

23

Savo klausimais, kuriuos reikia nagrin?ti kartu, prašym? priimti prejudicin? sprendim? pateik?s teismas iš esm?s siekia išsiaiškinti, ar PVM direktyva turi b?ti aiškinama taip, kad paskolos, skirtos žem?s ?kio paskirties prek?ms ?sigyti, suteikimas ir ši? preki? tiekimas vykdant žem?s ?kio integruoto bendradarbiavimo sandor? laikytini vienu sud?tiniu santoriu, ar atskirais ir savarankiškais sandoriais, kaip tai suprantama pagal ši? direktyv?, atsižvelgiant ? integruotojo turim? galimybi? teikti papildomas paslaugas ir supirkti integruot? subjekt? žem?s ?kio produkcij?.

24

Jeigu min?tos dvi paslaugos tur?t? b?ti laikomos vienu sud?tiniu sandoriu, tokiu atveju prašym? priimti prejudicin? sprendim? pateik?s teismas klausia, kokie kriterijai leidžia nustatyti, ar integruoto bendradarbiavimo sandoris gali b?ti laikomas PVM visuotinimo principo išimtimi.

25

Kaip Komisija tvirtina savo rašytin?se pastabose, pastar?j? klausim? reikia suprasti taip, kad juo siekiama išsiaiškinti, kuri paslauga – paskola ar prieki? tiekimas – lemia integruoto bendradarbiavimo sandoriui taikom? schem?. Iš tikr?j?, kadangi papildomos paslaugos apmokestinamos PVM taip pat, kaip ir pagrindin? paslauga (2010 m. gruodžio 2 d. Sprendimo Everything Everywhere, C?276/09, EU:C:2010:730, 24 punktas), tuo atveju, jei paslaugos suteikimas b?t? pagrindin? paslauga, visas sandoris tur?t? b?ti neapmokestinamas PVM pagal PVM direktyvos 135 straipsnio 1 dalies b punkt?.

26

Šiuo klausimu reikia priminti, kad PVM tikslais kiekviena paslauga paprastai turi b?ti laikoma atskira ir savarankiška, kaip tai matyti iš PVM direktyvos 1 straipsnio 2 dalies antros pastraipos (2015 m. balandžio 16 d. Sprendimo Wojskowa Agencja Mieszkaniowa w Warszawie, C?42/14, EU:C:2015:229, 30 punktas ir jame nurodyta teismo praktika).

27

Vis dėlto tam tikromis aplinkybėmis kelios formaliai skirtingos paslaugos, kurios gali būti teikiamos atskirai ir atskirai apmokestintos arba atleistos nuo mokesčio, turi būti laikomos vienu sandoriu, kai jos nėra savarankiškos. Vienu sandoriu, be kita ko, laikoma, kai dvi ar daugiau dalių ar veiksmų, kuriuos atlieka apmokestinamasis asmuo, yra taip glaudžiai susiję, jog objektyviai sudaro vieną ekonomiškai neskaidomą paslaugą, kurios padalijimas būtų dirbtinis. Taip yra, kai viena ar kelios paslaugos sudaro pagrindinę paslaugą, o viena ar kelios kitos paslaugos sudaro vieną ar kelias papildomas paslaugas, kurioms taikoma pagrindinės paslaugos apmokestinimo tvarka. Paslauga, be kita ko, turi būti laikoma papildančia pagrindinę paslaugą, jei klientams ji pati yra ne tikslas, o priemonė geriausiomis sąlygomis naudotis tiekėjo ar teikėjo pagrindine paslauga (2015 m. balandžio 16 d. Sprendimo Wojkowa Agencja Mieszkaniowa w Warszawie, C-42/14, EU:C:2015:229, 31 punktą ir jame nurodyta teismo praktiką).

28

Siekiant nustatyti, ar suteiktos paslaugos yra kelios savarankiškos paslaugos, ar viena paslauga PVM tikslais, reikia išnagrinėti atitinkamo sandorio esmines savybes (2013 m. sausio 17 d. Sprendimo BG Leasing, C-224/11, EU:C:2013:15, 32 punktą ir 2015 m. balandžio 16 d. Sprendimo Wojkowa Agencja Mieszkaniowa w Warszawie, C-42/14, EU:C:2015:229, 32 punktą).

29

Šiuo klausimu reikia pažymėti, pirma, kad nustatydamas, ar sandoris, kurį sudaro kelios paslaugos, yra vienas sandoris PVM tikslais, Teisingumo Teismas atsižvelgia į šio sandorio ekonominį tikslą (šiuo klausimu žr. 2009 m. lapkričio 19 d. Sprendimo Don Bosco Onroerend Goed, C-461/08, EU:C:2009:722, 39 punktą; 2010 m. spalio 28 d. Sprendimo Axa UK, C-175/09, EU:C:2010:646, 23 punktą ir 2012 m. rugsėjo 27 d. Sprendimo Field Fisher Waterhouse, C-392/11, EU:C:2012:597, 23 punktą). Atlikdamas analizę Teisingumo Teismas taip pat atsižvelgia į paslaugų gavėjų interesus (šiuo klausimu žr. 2015 m. balandžio 16 d. Sprendimo Wojkowa Agencja Mieszkaniowa w Warszawie, C-42/14, EU:C:2015:229, 35 punktą.)

30

Antra, svarbu priminti, kad bendradarbiaudami, kaip tvirtinta SESV 267 straipsnyje, nacionaliniai teismai turi nustatyti, ar konkrečiu nagrinėjamu atveju apmokestinamasis asmuo teikia vieną paslaugą, ir šiuo atžvilgiu pateikti galutinį faktinį aplinkybių vertinimą. Tačiau Teisingumo Teismas turi šiems nacionaliniams teismams nurodyti visus su Sąjungos teise susijusius aiškinimo kriterijus, kurie gali būti naudingi priimančiam sprendimui nagrinėjamoje byloje (2013 m. sausio 17 d. Sprendimo BG Leasing, C-224/11, EU:C:2013:15, 33 punktą ir jame nurodyta teismo praktiką).

31

Nagrinėjamu atveju visų pirma iš nutarties dėl prašymo priimti prejudicinį sprendimą matyti, kad pagrindinėje byloje nagrinėjamas integruoto bendradarbiavimo sandoris grindžiamas principu, kad integruotojas suteikia paskolą integruotam subjektui, kuris jį gali panaudoti tik trumpalaikiam turtui iš integruotojo įsigyti.

32

Tokiomis aplinkybomis tokių paskolų suteikimas nėra paslauga, kuria integruoti subjektai būtų atskirai suinteresuoti (šiuo klausimu žr. 2010 m. gruodžio 2 d. Sprendimo Everything Everywhere, C-276/09, EU:C:2010:730, 27 punktų), nes šie finansiniai ištekliai negali būti laisvai naudojami.

33

Antra, kaip pripažįsta pati Stock '94 savo pastabose, neturėdama leidimo veikti kaip kredito įstaiga, ji negalėjo išduoti integruotiems subjektams kitų, nei skirtų jos trumpalaikiam turtui įsigyti, paskolų.

34

Trečia, iš nutarties dėl prašymo priimti prejudicinį sprendimą matyti, kad trumpalaikio turto tiekimu ir paskola siekiama to paties ekonominio tikslo, t. y. iš esmės užtikrinti finansinį ir logistinį paramą kininkams, kad jie galėtų vykdyti žemės ūkio produkcijos gamybos veiklą. Šiuo tikslu svarbu priminti, kad pagal pagrindinį byloje nagrinjamą integruotą bendradarbiavimą reglamentuojančias bendrąsias sąlygas, apibūdintas nutartyje dėl prašymo priimti prejudicinį sprendimą, Stock '94 įsipareigojo remti integruotą subjektų gamybos veiklą ir finansuoti šiam tikslui reikalingo trumpalaikio turto įsigijimą.

35

Tokiomis sąlygomis šio trumpalaikio turto tiekimas integruotą subjektą atveju yra vykdant integruotą bendradarbiavimą teikiama pagrindinė paslauga, nes dėl šio turto kininkai turi galimybę tęsti savo žemės ūkio veiklą. Taigi paskolos gavimas tam turtui įsigyti šiems kininkams savaime yra ne tikslas, o tik priemonė, padedanti jiems įsigyti trumpalaikį turtą, būtiną jų žemės ūkio produkcijos gamybos veiklai.

36

Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas turi patikrinti, ar pagrindinė byloje nagrinjamu integruoto bendradarbiavimo sandoriu tikrai siekiama šio sprendimo 34 punkte nurodyto ekonominio tikslo, taip pat nustatyti, ar trumpalaikio turto tiekimas yra iš esmės svarbus integruotiems subjektams.

37

Jei taip būtų, turto tiekimas ir paskolos šiam turtui įsigyti suteikimas PVM tikslais turėtų būti laikomi vienu sudėtinu sandoriu, kurio pagrindinė paslauga yra šio turto tiekimas.

38

Galiausiai, ketvirta, atsižvelgiant į tai, kas nurodyta šio sprendimo 31–37 punktuose, aplinkybės, kad Stock '94 alternatyviai gali teikti integruotiems subjektams papildomas paslaugas ir supirkti jų žemės ūkio produkciją, šio sprendimo 37 punkte padarytai išvadai neturi įtakos.

39

Remiantis tuo, kas išdėstyta, į pateiktus klausimus reikia atsakyti, kad PVM direktyva turi būti aiškinama taip, kad:

—

integruoto žemės ūkio bendradarbiavimo sandoris, kai ūkio subjektas tiekia prekes kininkui ir jam

suteikia šioms prekėms įsigyti skirtą paskolą, yra vienas sandoris, kaip tai suprantama pagal šią direktyvą, kurio pagrindinė paslauga yra prekės tiekimas. Šio vieno sandorio apmokestinamąją vertę sudaro šios prekės kaina ir palūkanos, sumokėtos už įkininkams suteiktas paskolas,

tai, kad integruotojas gali įkininkams teikti papildomas paslaugas arba supirkti į žemės ūkio produkciją, neturi įtakos kvalifikuojant nagrinjamą sandorį kaip vieną sandorį, kaip tai suprantama pagal PVM direktyvą.

Dėl bylinėjimosi išlaidų

40

Kadangi šis procesas pagrindinės bylos šalims yra vienas iš etapų prašymą priimti prejudicinę sprendimą pateikusių teismo nagrinėjamoje byloje, bylinėjimosi išlaidų klausimą turi spręsti šis teismas. Išlaidos, susijusios su pastabų pateikimu Teisingumo Teismui, išskyrus tas, kurias patyrė minėtos šalys, nėra atlygintinos.

Remdamasis šiais motyvais, Teisingumo Teismas (penktoji kolegija) nusprendžia:

2006 m. lapkričio 28 d. Tarybos direktyva 2006/112/EB dėl pridėtinės vertės mokesčio bendros sistemos turi būti aiškinama taip:

integruoto žemės ūkio bendradarbiavimo sandoris, kai ūkio subjektas tiekia prekes įkininkui ir jam suteikia šioms prekėms įsigyti skirtą paskolą, yra vienas sandoris, kaip tai suprantama pagal šią direktyvą, kurio pagrindinė paslauga yra prekės tiekimas. Šio vieno sandorio apmokestinamąją vertę sudaro šios prekės kaina ir palūkanos, sumokėtos už įkininkams suteiktas paskolas,

tai, kad integruotojas gali įkininkams teikti papildomas paslaugas arba supirkti į žemės ūkio produkciją, neturi įtakos kvalifikuojant nagrinjamą sandorį kaip vieną sandorį, kaip tai suprantama pagal Direktyvą 2006/112.

Parašai.

(*1) * Proceso kalba: vengrų.